

извѣстенъ прѣдмѣтъ; катѡ: *Стара-иланина, Черно-море, Божій-гробъ* и пр.

2) Между имена-та и членове-ты имѣ, както и между чястицы: *и́о, най* при прилагателны имена: катѡ: *войникъ-шъ, старѹи-ши, дѣща-ша, и́о-умень, най-умень* и пр,

3) Бѣдѣще неопрѣдѣлено; катѡ: *и́ле-щѣ, и́и-щѣ* (отъ плетѣ, пѣѣ).

ГЛАВА ТРЕТЯ.

Съкращеніе на рѣчи-шы,

312. Нѣкои извѣстны рѣчи, или такыва, что ся срѣщать чясто, въ писмо за да не става маежъ, пишѣть ся съкратено: за правилно съкращаваніе такыва рѣчи служатъ тыя правила:

1) Въ съкращеніе-то рѣчи-ты обыкновенно ся прѣсичать до съгласнѣ буквѣ, коя-то въ плѣный слогъ иде прѣди гласнѣ; така: *вм.* (вмѣсто): *напр.* (напримѣръ); и пр. (и прочая).

2) Рѣчи *Господинъ* и *Госпожя* съкращено ся пишѣть така: *Г-нѣ, Г-жя.*

3) Въ титулы-ты употрѣблявать само прѣвы-ты буквы; катѡ: *Н. Ц. В.* (Негово Царско Виличество).

4) При цифы-ты, что показвать числителны порядны, пишѣть ся и окончятелны-ты имѣ буквы; катѡ: *1-ый, 2-рый, 3-ій* (прѣвый, вторый, третій).

По-извѣстны съкращенія сѣ: *Г.* (господинъ); *Г.*